

ikke være muligt, tror jeg, at faa Regeringsforslaget gennemført, nu efter at Ministeren selv har opgivet det. Men skal jeg overhovedet gaa med til Konkurrence, maa jeg i høj Grad anbefale det under Nr. 24 af et Flertal stillede Ændringsforslag, saaledes at Ordene „eller anbefales“ gaa ud, idet det efter min Opfattelse gør hele Konkurrencen ganske betydningsløs, naar det er tilstrækkeligt, at den anbefales af Fællesforeningen. Medens tidligere Racekonkurrencerne over hele Landet vare saaledes, at man gennem de toaarige Konkurrencer og gennem det Tilsyn, som i Aarrækker vedblivende blev ført med disse Besætninger, havde Garanti for, at der havde man virkelig det første, vi kunde præstere her i Landet, af Besætninger med Evne til at skaffe gode Racer, saa gaar man nu ned til en Konkurrence af en eller anden lille lokal Landboforening, der anbefales af Fællesforeningen. Jeg ser der ingen som helst Garanti for, at denne Konkurrence faar nogen Betydning, og jeg frygter navnlig meget for, at Bedømmelsen, der finder Sted ved disse smaa Konkurrencer, ikke vil være tilstrækkelig til, at man kan lide paa, at man virkelig her staar over for det bedste. Besætningerne rundt omkring i Landet ere jo godt kendte fra Dyrskuerne, og en Konkurrence, der afholdes i en lokal Landboforening, tror jeg ikke vil oplyse om noget nyt. Man vil ikke kunne faa at vide: Her staar jeg virkelig over for noget udmærket; men om man staar lige over for noget brugbart, ved man saamænd allerede i Forvejen gennem Dyrskuerne. Hvis jeg derfor skal kunne gaa med til at bevilge det forlangte Beløb, som dog er 25,000 Kr., altsaa ikke noget ganske ubetydeligt, maa jeg i høj Grad anbefale, at Ordet „anbefales“ gaar ud, i det mindste maa jeg efter min Opfattelse forlange, at Konkurrencen bliver iværksat af Fællesforeninger, saa at den derfor faar, om ikke Betydning for hele Landet, saa dog Betydning for Provinsen.

Derved er jeg kommen gennem de Ændringsforslag, som have nogen principiel Betydning. Resten af Ændringsforslagene ere redaktionelle, jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa dem, men altsaa tillade mig at anbefale det høje Ting de Ændringsforslag, som ere stillede af Udvalget eller dets Flertal. Jeg haaber, at det høje Ting har faaet det Indtryk af mine Udtalelser, at det har været mig om at gøre ikke at lægge Loven nogen som helst Vanskelighed i Vejen, og det er sik-

kert ogsaa Tilfældet, at hvert enkelt Medlem af Udvalget har været besjælet af den samme Tanke. Men der er disse enkelte Punkter af mere principiel Betydning, som vi have ment at burde foreslaa, og som jeg haaber, at den ærede Minister, om end det sker med Betænkelighed, vil kunne slutte sig til.

Breinholt: Da jeg kan ganske slutte mig til de Udtalelser, i alt Fald i deres store Helhed, som vi hørte fra Udvalgets ærede Formand og Ordfører (Hage), og navnlig til hans allersidste Udtalelse, idet det har været min ligesom hans Bestræbelse ikke at lægge Hindringer i Vejen for dette Lovforslags endelige Gennemførelse, kan jeg indskrænke mig til at forklare og begrunde de Ændringsforslag, der ere stillede af nogle ærede Medforslagsstillere og mig. Det første af disse Ændringsforslag findes under Nr. 3 og gaar ud paa at nedsætte Tilskuddet til Hingstepremier ved Statshingsteskuerne fra 75,000 til 65,000 Kr., altsaa en Nedsættelse af i alt 10,000 Kr. Jeg skal ikke i Øjeblikket dvæle ved de Udtalelser, jeg tillod mig at fremsætte under Sagens første Behandling her i Tinget, og ej heller gentage de Grunde, hvorfor jeg allerede den Gang fandt, at de høje Hingstepremier havde haft betænkelige Følger for vort Hingsteopdræt, idet ogsaa de enorme Salgssummer og Vilkaarssummer stod i meget nær Forbindelse med dette Præmiesystem. Her skal jeg, navnlig for Kortheds Skyld, alene holde mig til den Hovedbetragtning, der har ledet mine ærede Medforslagsstillere og mig til at stille dette Ændringsforslag under Nr. 3. Det er nemlig den, at Statens Støtte til Husdyravlens Fremme utvivlsomt bør staa i et nogenlunde rimeligt og passende Forhold til den Betydning, som hver enkelt Gren af Husdyravlen har for vort Lands Næringsliv. Det er en almindelig Betragtning, som jeg tør haabe vil blive almindelig godkendt, men hvis saa er, saa maa man dog vistnok med mig finde, at det er et noget underligt Udslag, denne Tanke har givet sig i det foreliggende Lovforslag. Hvis ærede Medlemmer ville være ulejlige med at tage dette Lovforslag i deres Haand, ville de paa dets allerførste Side under Posterne 3 og 4 finde to umiddelbart paa hinanden følgende Linier, der gaa ud paa, at det Tilskud, Staten skal yde til Statshingsteskuerne, bevilges med et Beløb af 75,000 Kr. og Tilskuddet til Tyreskuerne med et Beløb af akkurat